

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

21 април 2016 година *

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Компетентност по граждански и търговски дела — Член 5, точка 3 — Понятие за „дела относно деликт или квазиделикт“ — Директива 2001/29/ЕО — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество — Член 5, параграф 2, буква б) — Право на възпроизвеждане — Изключения и ограничения — Възпроизвеждане за лично ползване — Справедливо обезщетение — Неизплащане — Евентуално включване в приложното поле на член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001“

По дело C-572/14

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Oberster Gerichtshof (Върховен съд, Австрия) с акт от 18 ноември 2014 г., постъпил в Съда на 11 декември 2014 г., в рамките на производство по дело

Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

срещу

Amazon EU Sàrl,

Amazon Services Europe Sàrl,

Amazon.de GmbH,

Amazon Logistik GmbH,

Amazon Media Sàrl

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta (докладчик), председател на състава, Ал. Арабаджиев, C. G. Fernlund, S. Rodin и E. Regan, съдии,

генерален адвокат: М. Н. Saugmandsgaard Øe,

секретар: К. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 26 ноември 2015 г.,

* Език на производството: немски.

като има предвид становищата, представени:

- за Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte GmbH, от A. Feitsch и M. Walter, Rechtsanwälte,
- за Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH и Amazon Media Sàrl, от U. Börger и M. Kianfar, Rechtsanwälte,
- за австрийското правителство, от C. Pesendorfer, в качеството на представител,
- за френското правителство, от D. Segoin и D. Colas, в качеството на представители,
- за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от P. Gentili, avvocato dello Stato,
- за финландското правителство, от H. Leppo, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от T. Scharf и M. Wilderspin, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 17 февруари 2016 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване е относно тълкуването на член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 2, стр. 74, поправка в ОВ L 10, 15.1.2014г., стр. 32) и на член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).
- 2 Това преюдициално запитване е отправено в рамките на правен спор между, от една страна, Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH (наричано по-нататък „Austro-Mechana“) и от друга страна, Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH и Amazon Media Sàrl (наричани по-нататък заедно „Amazon“) по отношение на компетентността на австрийските съдилища да разгледат предявен иск относно заплащането на възнаграждението, дължимо поради пускането на информационни носители на пазара в съответствие с австрийското законодателство.

Правна уредба

Правото на Съюза

Регламент № 44/2001

- 3 Член 2, параграф 1 от Регламент № 44/2001, който се намира в глава II, раздел 1 („Общи разпоредби“) от този регламент, гласи:

„При условията на настоящия регламент, искиове срещу лицата, които имат местоживеене в държава членка, независимо от тяхното гражданство, се предявяват пред съдилищата на тази държава членка“.

- 4 Член 5, точки 1 и 3, който е част от глава II, раздел 2 („Специална компетентност“) от този регламент, гласи следното:

„Срещу лице, които има местоживеене в държава членка, могат да бъдат предявявани искиове в друга държава членка:

- 1) а) по дела, свързани с договор — в съдилищата по мястото на изпълнение на въпросното задължение;

[...]

[...]

- 3) по дела относно [...], [деликт] или [квазиделикт] — в съдилищата на мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие;“.

Директива 2001/29

- 5 Член 2 от Директива 2001/29, озаглавен „Право на възпроизвеждане“, гласи:

„Държавите членки предвиждат изключителното право да разрешават или забраняват пряко или непряко, временно или постоянно възпроизвеждане по какъвто и да е начин и под каквато и да е форма, изцяло или частично:

- а) за авторите — на техните произведения;

- б) за артистите изпълнители — на [записите] на техните изпълнения;

- в) за продуценти на звукозаписи — на техните звукозаписи;

- г) за продуцентите [на първоначалния запис на филми — по отношение] на оригинала и копията на техните филми;

- д) за радио- и телевизионните организации — за [записите] на техните излъчвания, независимо дали тези излъчвания са предавани по жичен път или по въздуха, включително чрез кабел или спътник“.

6 Член 5 от тази директива, озаглавен „Изключения и ограничения“, предвижда в параграф 2:

„Държавите членки могат да предвидят изключения или ограничения от правото на възпроизвеждане, предвидено в член 2, в следните случаи:

[...]

б) по отношение на възпроизвеждане върху какъвто и да е носител, извършвано от физическо лице за лично ползване и за цели, които нямат пряко или косвено търговски характер, при условие че притежателите на права получават справедливо обезщетение, което отчита прилагането или неприлагането на технически мерки, посочени в член 6 по отношение на съответните произведения или обект;

[...]“.

Австрийското право

7 Член 42 от Urheberrechtsgesetz (Закон за авторското право) от 9 април 1936 г. (BGBl. 111/1936) в приложимата си към главното производство редакция (наричан по-нататък „UrhG“, предвижда:

„1. Всяко лице може да направи единични копия от произведения за свое лично ползване върху хартия или върху друг подобен носител.

2. Всяко лице може да направи единични копия от произведения за свое лично ползване и за научни изследвания върху носители, различни от посочените в параграф 1, доколкото това е оправдано с оглед на преследваната нетърговска цел. [...]

[...]“.

8 Член 42b от UrhG предвижда:

„1. Когато с оглед на естеството на излъчено по радио, предоставено на публично разположение или записано върху произведен с търговска цел видео- или звуконосител произведение се очаква, че то ще бъде възпроизведено чрез запис върху видео- или звуконосители по смисъла на член 42, параграфи 2—7 за лично или частно ползване, авторът има право на справедливо възнаграждение (възнаграждение върху празни информационни носители), ако информационните носители бъдат пуснати на пазара възмездно и с търговска цел на територията на страната; за информационни носители се приемат празните видео- или звуконосители, годни да послужат за такова възпроизвеждане, или други видео- или звуконосители, предназначени за тази цел.

[...]

3. Възнаграждението се дължи от посочените по-нататък лица:

1) по отношение на възнаграждението за празни информационни носители и за оборудване, лицето, което от място на територията на страната или в чужбина за първи път е пуснало на пазара възмездно с търговска цел необходимите за записа информационни носители или оборудването за възпроизвеждането;

[...]

5. Исковете за изплащане на възнаграждение по параграфи 1 и 2 могат да се предявяват само чрез организациите за колективно управление на авторски права.

[...]“.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

- 9 Austro-Mechana е организация за колективно управление на авторски права, която има за задача по-специално да събира „справедливото възнаграждение“, предвидено в член 42b, параграф 1 от UrhG.
- 10 Дружествата Amazon са със седалища в Люксембург и в Германия и принадлежат към международна група от дружества, която продава стоки по интернет, сред които и посочените в тази разпоредба информационни носители. Austro-Mechana смята, че Amazon пуснало такива информационни носители за първи път на пазара в Австрия, в резултат на което то било длъжно да заплати това възнаграждение.
- 11 Страните спорят относно въпроса дали австрийските съдилища разполагат с международна компетентност на основание на член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 да разгледат предявения от Austro-Mechana иск, с който то претендира Amazon да му заплати посоченото възнаграждение.
- 12 Първоинстанционният съд отхвърля иска на Austro-Mechana поради липса на международна компетентност.
- 13 Отхвърлянето на иска на Austro-Mechana е потвърдено от въззивния съд с довода, че правният спор между последното и Amazon не попада в обхвата на член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001.
- 14 Austro-Mechana сезира Oberster Gerichtshof (Върховен съд, Австрия) с ревизионна жалба, с която иска от него да приложи посочената разпоредба.
- 15 При тези условия Oberster Gerichtshof (Върховен съд) решава да спре производството по делото и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Произтича ли от „деликт или квазиделикт“ по смисъла на член 5, точка 3 от Регламент [№ 44/2001] задължението за заплащане на „справедливо обезщетение“ по смисъла на член 5, параграф 2, буква б) от Директива [2001/29], което съгласно австрийското право имат предприятията, пускащи за първи път информационни носители на националния пазар възмездно и с търговска цел?“.

По преюдициалния въпрос

- 16 С поставения преюдициален въпрос запитващата юрисдикция иска да установи по същество дали член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 трябва да бъде тълкуван в смисъл, че иск, с който се претендира заплащане на възнаграждение като посоченото в главното дело, което се дължи на основание на национална правна уредба, с която се транспонира член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29, се обхваща от понятието „дела относно деликт или квазиделикт“ по смисъла на член 5, точка 3 от този регламент.

- 17 Преди всичко трябва да се припомни, че според постоянната съдебна практика, когато решават да въведат в националното си право предвиденото в член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29 изключение от правото на възпроизвеждане за лично ползване на копията (наричано „изключението за копиране за лично ползване“), държавите членки са длъжни в приложение на тази разпоредба по-специално да предвидят заплащането на справедливо обезщетение на притежателите на изключителното право на възпроизвеждане (вж. решение от 5 март 2015 г., *Corydan Båndkopi*, C-463/12, EU:C:2015:144, т. 19 и цитираната съдебна практика).
- 18 Доколкото разпоредбите от посочената директива не съдържат повече уточнения относно различните елементи на системата за справедливо обезщетение, държавите членки разполагат с широко право на преценка да ги очертаят. Държавите членки следва по-конкретно да определят лицата, които трябва да платят това обезщетение, както и формата, условията на изплащане и размера на това обезщетение (вж. в този смисъл решение от 5 март 2015 г., *Corydan Båndkopi*, C-463/12, EU:C:2015:144, т. 20 и цитираната съдебна практика).
- 19 Системата, на която се основава справедливото обезщетение, неговата концепция и размер са във връзка с причинените вреди на притежателите на изключително право на възпроизвеждане на техните защитени произведения в резултат на копирането им за лично ползване без тяхното разрешение. В този контекст посоченото възнаграждение има за цел да обезщети тези притежатели и следва да бъде разглеждано като компенсация за вредите, претърпени от тях (вж. в този смисъл решения от 21 октомври 2010 г., *Padawan*, C-467/08, EU:C:2010:620, т. 40, от 16 юни 2011 г., *Stichting de Thuiskopie*, C-462/09, EU:C:2011:397, т. 24, от 11 юли 2013 г., *Amazon.com International Sales* и др., C-521/11, EU:C:2013:515, т. 47, от 10 април 2014 г., *ACI Adam* и др., C-435/12, EU:C:2014:254, т. 50 и от 5 март 2015 г., *Corydan Båndkopi*, C-463/12, EU:C:2015:144, т. 21).
- 20 Съдът също така е постановил, че член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29 налага на държавата членка, която въвежда изключението за копиране за лично ползване в националното си право, задължение за постигане на определен резултат, в смисъл че в съответствие с териториалната си компетентност тази държава е длъжна да осигури ефективно събиране на справедливото обезщетение за отстраняване на вредите, претърпени от притежателите на изключителни права на възпроизвеждане в резултат на възпроизвеждането на защитени произведения от страна на крайните потребители, пребиваващи на територията на тази държава (вж. в този смисъл решения от 16 юни 2011 г., *Stichting de Thuiskopie*, C-462/09, EU:C:2011:397, т. 34—36, 39 и 41 и от 11 юли 2013 г., *Amazon.com International Sales* и др., C-521/11, EU:C:2013:515, т. 32 и 57—59).
- 21 Макар че тълкува тази разпоредба в смисъл, че лицето, причинило вредата на притежателя на изключителното право на възпроизвеждане — тоест лицето, което е извършило възпроизвеждането за лично ползване на защитено произведение, без предварително да поиска разрешение от притежателя на правото — по принцип е длъжно да поправи причинените вреди, като финансира обезщетението, което ще бъде изплатено на притежателя на правото (вж. решения от 11 юли 2013 г., *Amazon.com International Sales* и др., C-521/11, EU:C:2013:515, т. 23 и от 10 април 2014 г., *ACI Adam* и др., C-435/12, EU:C:2014:254, т. 51), Съдът допуска, че предвид практическите затруднения, свързани с определянето на самоличността на лицата, ползващи копията за лични цели, както и със задължаването на последните да обезщетят притежателите на изключителното право на възпроизвеждане за вредите, които те са им причинили, с оглед на финансирането на справедливото обезщетение държавите членки могат да въведат „такса за копиране за лично ползване“, чието заплащане се дължи не от съответните лица, ползващи копията за лични цели, а от лицата, които разполагат с оборудване, апаратура и носители за цифрово възпроизвеждане и поради това де факто или де юре предоставят същите на разположение на лица, ползващи копията за лични цели, или им предоставят свързана с възпроизвеждане услуга. В рамките на подобна схема лицата, разполагащи с това оборудване, с

тази апаратура и с тези носители, трябва да заплатят таксата за копиране за лично ползване (вж. по-специално решения от 11 юли 2013 г., *Amazon.com International Sales* и др., C-521/11, EU:C:2013:515, т. 24 и от 5 март 2015 г., *Copydan Båndkopi*, C-463/12, EU:C:2015:144, т. 23).

- 22 В това отношение Съдът освен това уточнява, че след като посочената схема позволява на дължащите плащане лица да отразяват размера на таксата за копиране за лично ползване в цената за предоставянето на разположение на посоченото оборудване, апаратура и носители за възпроизвеждане или в цената за предоставянето на свързана с възпроизвеждане услуга, в крайна сметка заплащането на таксата се дължи от лицата, ползващи копията за лични цели, които плащат тази цена, в съответствие с изискването за „справедлив баланс“, който трябва да се постигне между интересите на притежателите на изключителното право на възпроизвеждане и интересите на потребителите на закриляни обекти (вж. решения от 16 юни 2011 г., *Stichting de Thuiskopie*, C-462/09, EU:C:2011:397, т. 28 и от 11 юли 2013 г., *Amazon.com International Sales* и др., C-521/11, EU:C:2013:515, т. 25).
- 23 Такъв е случаят с установената система от Република Австрия, която избира да приложи предвиденото в член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29 изключение за копиране за лично ползване, което Съдът вече е имал възможност да разгледа в решението си от 11 юли 2013 г., *Amazon.com International Sales* и др. (C-521/11, EU:C:2013:515).
- 24 В контекста на въведената с член 42b от *UrhG* система за финансиране на справедливото обезщетение по член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29 таксата за копиране за лично ползване се дължи от лицата, които — от място на територията на страната или в чужбина — са пуснали на пазара възмездно и с търговска цел информационни носители, годни да послужат за възпроизвеждане (вж. решение от 11 юли 2013 г., *Amazon.com International Sales* и др., C-521/11, EU:C:2013:515, т. 26).
- 25 Както вече бе посочено в точка 22 от настоящото решение, подобна схема по принцип позволява на дължащите плащане лица да отразяват размера на таксата за копиране за лично ползване в продажната цена на тези носители, в резултат на което и в съответствие с изискването за „справедлив баланс“ в крайна сметка заплащането на таксата се дължи от лицата, ползващи копията за лични цели, ако се предположи, че тези ползватели са и крайни потребители (вж. решение от 11 юли 2013 г., *Amazon.com International Sales* и др., C-521/11, EU:C:2013:515, т. 27).
- 26 Освен това съгласно член 42b, параграф 5 от *UrhG* кредитор на вземането за посочената такса е не притежателят на изключителното право за възпроизвеждане, а дадена организация за колективно управление на авторски права, в конкретния случай — *Austro-Mechana*.
- 27 Що се отнася до въпроса дали австрийските съдилища са компетентни да разгледат иска на *Austro-Mechana*, с който то претендира да му бъде изплатено предвиденото в член 42b, параграф 5 от *UrhG* възнаграждение, следва да се припомни, че като отклонение от прогласения в член 2, параграф 1 от Регламент № 44/2001 основен принцип, който предоставя компетентност на юрисдикциите на държавата членка, на територията на която ответникът има местоживееене, глава II, раздел 2 от този регламент предвижда някои хипотези на специална компетентност, между които и предвидената в член 5, точка 3 от този регламент (вж. решения от 16 май 2013 г., *Melzer*, C-228/11, EU:C:2013:305, т. 23, от 3 октомври 2013 г., *Pinckney*, C-170/12, EU:C:2013:635, т. 24, от 5 юни 2014 г., *Coty Germany*, C-360/12, EU:C:2014:1318, т. 44 и от 22 януари 2015 г., *Hejduk*, C-441/13, EU:C:2015:28, т. 17).
- 28 Следователно член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 предвижда, че срещу лице с местоживееене в дадена държава членка може да бъде предявен иск относно деликт или квазиделикт в друга държава членка — пред съдилищата в мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие.

- 29 Правилото за специална компетентност, предвидено в тази разпоредба, следва да се тълкува автономно и стриктно (вж. решения от 28 януари 2015 г., Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, т. 43 и от 21 май 2015 г., CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, т. 37).
- 30 Във връзка с това следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика правилото за компетентност, предвидено в член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001, се основава на наличието на особено тясна връзка между спора и съдилищата по мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие, която обосновава предоставянето на компетентност на тези съдилища за целите на доброто правораздаване и надлежната организация на процеса (вж. решения от 16 май 2013 г., Melzer, C-228/11, EU:C:2013:305, т. 26, от 3 октомври 2013 г., Pinckney, C-170/12, EU:C:2013:635, т. 27, от 5 юни 2014 г., Coty Germany, C-360/12, EU:C:2014:1318, т. 47, от 22 януари 2015 г., Hejduk, C-441/13, EU:C:2015:28, т. 19 и от 28 януари 2015 г., Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, т. 46).
- 31 Всъщност най-подходящият да се произнесе по дела относно деликт или квазиделикт по принцип е съдът по мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие, по-специално поради близостта на спора и улесненото събиране на доказателства (вж. решения от 25 октомври 2012 г., Folien Fischer и Fofitec, C-133/11, EU:C:2012:664, т. 38, от 16 май 2013 г., Melzer, C-228/11, EU:C:2013:305, т. 27, от 18 юли 2013 г., ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, т. 50 и от 21 май 2015 г., CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, т. 40).
- 32 Според практиката на Съда понятието „дела относно деликт или квазиделикт“ обхваща всякакви икове, с които се цели ангажиране на отговорността на ответник и които не се отнасят към „дела, свързани с договор“ по смисъла на член 5, точка 1, буква а) от Регламент № 44/2001 (вж. решения от 27 септември 1988 г., Kalfelis, 189/87, EU:C:1988:459, т. 17 и 18, от 13 март 2014 г., Brogsitter, C-548/12, EU:C:2014:148, т. 20 и от 28 януари 2015 г., Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, т. 44).
- 33 Следователно, на първо място, е необходимо да се провери дали искът на Austro-Mechana, с който се претендира заплащането на предвиденото в член 42b от UrhG възнаграждение, е „свързан[...] с договор“ по смисъла на тази разпоредба.
- 34 Във връзка с това Съдът е приел, че сключването на договор не е условие за прилагането на член 5, точка 1 от Регламент № 44/2001 (вж. решение от 28 януари 2015 г., Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, т. 38).
- 35 Макар че член 5, точка 1, буква а) от Регламент № 44/2001 не изисква да е сключен договор, идентифицирането на дадено задължение е все пак абсолютно необходимо за прилагането на този член, като се има предвид, че съдебната компетентност по силата на тази разпоредба е установена в зависимост от мястото, където задължението, което е в основата на иска, е изпълнено или е трябвало да бъде изпълнено. Така понятието „дела, свързани с договор“ по смисъла на посочената разпоредба не може да се схваща като визиращо положение, в което не съществува никакъв ангажимент, поет свободно от една страна към друга (вж. решение от 14 март 2013 г., Česká spořitelna, C-419/11, т. 46).
- 36 Следователно прилагането на предвиденото в посочения член 5, точка 1, буква а) правило за специална компетентност по делата, свързани с договор, предполага определянето на правно задължение, което е поето доброволно от едно лице към друго и на което се основава искът на ищеца (вж. решения от 14 март 2013 г., Česká spořitelna, C-419/11, EU:C:2013:165, т. 47 и от 28 януари 2015 г., Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, т. 39).

- 37 В главното дело Amazon не е поело доброволно задължението да заплати на Austro-Mechana предвиденото в член 42b от UrhG, с който следва да се транспонира член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29. Това задължение е възложено на Amazon от австрийското право, тъй като то е пуснало на пазара възмездно и с търговска цел информационни носители, които могат да послужат за възпроизвеждането на защитени произведения или обекти.
- 38 От това следва, че искът на Austro-Mechana, с което то претендира изплащане на посоченото възнаграждение, не е „свързан с договор“ по смисъла на член 5, точка 1, буква а) от Регламент № 44/2001.
- 39 На второ място, следва да се установи дали с иск като разглеждания в главното производство се цели ангажиране на отговорността на ответник по смисъла на цитираната в точка 32 от настоящото решение съдебна практика.
- 40 Случаят е такъв, защото ответникът може да се смята отговорен за „вредоносно събитие“ по смисъла на член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001.
- 41 В действителност деликтна или квазиделиктна отговорност може да се носи само при условие че бъде установена причинно-следствена връзка между вредата и събитието, причинило тази вреда (вж. решения от 30 ноември 1976 г., Bier, 21/76, EU:C:1976:166, т. 16 и от 5 февруари 2004 г., DFDS Torline, C-18/02, EU:C:2004:74, т. 32).
- 42 В конкретния случай с предявения от Austro-Mechana иск се цели да бъде получено обезщетение за вредите, претърпени в резултат на неплащането от страна на Amazon на предвиденото в член 42b от UrhG възнаграждение.
- 43 В това отношение следва да се припомни, че съгласно практиката на Съда, посочена в точка 19 от настоящото решение, „справедливото възнаграждение“ по член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29 има за цел да обезщети авторите за копирането за лично ползване на защитените им произведения без тяхно разрешение, поради което това възнаграждение трябва да се разглежда като компенсация за претърпените от авторите вреди в резултат на копирането за лично ползване, което те не са разрешавали.
- 44 Следователно фактът, че Austro-Mechana не е получило предвиденото в член 42b от UrhG възнаграждение, представлява вредоносно събитие по смисъла на член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001.
- 45 Във връзка с това е без значение обстоятелството, че в рамките на австрийската система относно финансирането на това „справедливо възнаграждение“ то трябва да се заплаща не на притежателите на изключителни права на възпроизвеждане, които следва да обезщети, а на дадена организация за колективно управление на авторски права.
- 46 В действителност, както бе посочено в точка 26 от настоящото решение, съгласно член 42b, параграф 5 от UrhG исковете за изплащане на възнаграждението по посочения член 42b могат да се подават единствено от организации за колективно управление на авторски права. Следователно в рамките на посочената система единствено Austro-Mechana, в качеството си на организация за колективно управление на авторски права в Австрия, може да подаде такъв иск.
- 47 Същевременно, като се вземе предвид по-специално посочената в точка 21 от настоящото решение съдебна практика, обстоятелството, че Amazon не е краен потребител, който е извършил възпроизвеждания на защитени произведения за своя лична употреба, не препятства възможността в рамките на предвидената от австрийското право система възнаграждението по член 42b, параграф 1 от UrhG въпреки всичко да се дължи от Amazon.

- 48 Освен това, макар и както изтъква Amazon, да е вярно, че пускането на пазара на информационни носители само по себе си не съставлява неправомерно деяние, а и тъй като Република Австрия е решила да приложи изключението за копиране за лично ползване по член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29, изготвянето чрез подобни носители на възпроизвеждания за лични цели е позволено от австрийското право действие съгласно посочената разпоредба, все пак австрийското право поставя изготвянето на тези копия за лично ползване в зависимост от условието притежателите на правата да получат „справедливо възнаграждение“, тоест в конкретния случай — предвиденото в член 42b, параграф 1 от UrhG възнаграждение.
- 49 Все пак с подадения иск Austro-Mechana не упреква Amazon, че е пуснало информационни носители на пазара на територията на Австрия, а че не е изпълнило задължението да заплати посоченото възнаграждение, което дължи на основание на UrhG.
- 50 Следователно искът на Austro-Mechana има за цел да ангажира отговорността на ответника, тъй като този иск има за основание нарушението от страна на Amazon на разпоредбите на UrhG, с които на последното се възлага това задължение, като това нарушение съставлява неправомерно деяние, причинило вреда на Austro-Mechana.
- 51 Ето защо подобен иск попада в приложното поле на член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001.
- 52 От това следва, че ако разглежданото в главното дело вредоносно събитие е настъпило или може да настъпи в Австрия, а това трябва да бъде проверено от запитващата юрисдикция, съдилищата на тази държава членка ще са компетентни да разгледат иска на Austro-Mechana.
- 53 При това положение на поставения преюдициален въпрос трябва да се отговори, че член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 следва да се тълкува в смисъл, че иск, с който се претендира заплащането на възнаграждение, на основание на национална правна уредба като посочената в главното дело, с която се транспонира предвидената в член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29 система за „справедливо възнаграждение“, попада в обхвата на понятието „дела относно деликт или квазиделикт“ по смисъла на член 5, точка 3 от този регламент.

По съдебните разноски

- 54 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела следва да се тълкува в смисъл, че иск, с който се претендира заплащането на възнаграждение, на основание на национална правна уредба като посочената в главното дело, с която се транспонира предвидената в член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29/ЕО система за „справедливо възнаграждение“, попада в обхвата на понятието „дела относно деликт или квазиделикт“ по смисъла на член 5, точка 3 от този регламент.

Подписи